

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaeley Bejčkové v právní věci žalobkyně: **T. T. H.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie ČR**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2019, čj. CPR-38962-3/ČJ-2018-930310-V248, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 8. 2019, čj. 17 A 133/2019-33, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, ze dne 31. 10. 2018, čj. KRPK-76459-13/ČJ-2018-190022, ve spojení s rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 10. 6. 2019, čj. CPR-38962-3/ČJ-2018-930310-V248.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje uložilo žalobkyni rozhodnutím ze dne 31. 10. 2018 povinnost opustit území ČR podle § 50a odst. 3 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, a to ve lhůtě do 60 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, které žalovaná rozhodnutím ze dne 10. 6. 2019 zamítla. Rozhodnutí žalované napadla žalobkyně žalobou, kterou krajský soud zamítl jako nedůvodnou.

[2] Rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížností, ke které rovněž připojila návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu mj. uvedla, že na území ČR má vybudované materiální a rodinné zázemí, s jednou přestávkou zde žije již od roku 2007, kdy získala trvalý pobyt. V ČR žije se svými třemi nezletilými dětmi. Nejstarší dcera je státní příslušnice ČR. Děti chodí v ČR do základní či mateřské školy a mají zde kamarády. Na návrat do Vietnamu stěžovatelka nemá finanční prostředky a musela by se zadlužit.

[3] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl NSS k závěru, že jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. V důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovatelce a jejím dětem hrozila bezprostřední a nenahraditelná újma spočívající v tom, že by byli nuceni z ČR vycestovat, a děti by tak byly vytrženy ze svého přirozeného prostředí. NSS neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí pouze odkládají. NSS proto stěžovatelce vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[4] Odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu k správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dané řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96, č. 786/2006 Sb. NSS). Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2019 i rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje ze dne 31. 10. 2018. Současně NSS upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu